

του βασιλέως, θέτοντος κάτωθεν αὐτῶν τὴν ὑπογραφήν αὐτοῦ, προσυπογραφῶσι δὲ καὶ ὑπὸ τοῦ ἄρμοδιου ὑπουργοῦ, σφραγίζονται διὰ τῆς μεγάλης τοῦ κράτους σφραγίδος καὶ θεωροῦνται ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς δικαιοσύνης, ὑπογραφομένου κάτωθεν αὐτῶν, τηροῦνται δὲ ἐν πρωτοτύπῳ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς δικαιοσύνης. Δημοσιεύονται εἰτα διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἄρχονται ἰσχύοντες δέκα ἡμέρας μετὰ τὴν δημοσίευσιν αὐτῶν, ἐκτὸς ἂν ἄλλως ἐν αὐτοῖς ὥριστα. Καταργοῦνται δὲ ἢ ῥητῶς διὰ νεωτέρου νόμου, ἢ σιωπηρῶς, ἐὰν ψηφισθῇ ἄλλος νόμος, οὗ αἱ διατάξεις νὰ ὦσιν ἀντίθετοι πρὸς τὰς ἐν αὐτοῖς περιεχομένας, ὅτε κάτωθεν τοῦ νέου νόμου τίθεται ἡ τυπικὴ φράσις «πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται»· οὐδέποτε δὲ δύναται νὰ καταργηθῇ νόμος τις δι' ἀχρηστίας. ΣΤ.

ΑΙ ΠΑΛΑΙΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΙ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Τῶν ἐντὸς τῆς πόλεως ἀρχαιοτέρων καὶ ἐπισημοτέρων ἐκκλησιῶν τὴν σειράν κλείει ἡ τοῦ ἁγίου Γεωργίου τοῦ Καρύκη, ἐπ' ἱσῆς ἐν τῇ βορείᾳ συνοικίᾳ, κτισθεῖσα ὑπερμεσουῦντος ΙΑ' αἰῶνος, παρὰ τοῦ χρηματίσαντος ἔπειτα στρατηγῶ τῆς ἐπαρχίας Κρήτης περιδοῆτου Καρύκη, ἐν ἔτει 1092 ἀποστατήσαντος ἀπὸ τῆς ἐν Βυζαντίῳ αὐτοκρατορικῆς ἐξουσίας.

Τὸ ἐπεισόδιον αὐτὸ ἀναφέρει Ἄννα ἡ Κομνηνὴ ἐν τῇ βιογραφίᾳ τοῦ βασιλέως πατρὸς Ἀλεξίου Α' Κομνηνοῦ. «Καὶ μεμαθηκὼς ὁ αὐτοκράτωρ τὴν τοῦ Καρύκη ἀποστασίαν, καὶ ὅτι τὴν Κρήτην κατέσχε -- μετὰ στόλου μεγάλου κατ' αὐτοῦ τὸν [καίσαρα καὶ μέγαν ἀδούκα τοῦ στόλου] Δούκαν Ἰωάννην ἐξέπεμψε. Καταλαβόντα δὲ τὸν Δούκαν τὴν Κάρπαθον, οἱ Κρήτες μεμαθηκότες -- ἐπιθέμενοι αὐτῷ Καρύκη, δεινὸν τὸν φόνον ἐπ' αὐτοῦ ἀπειργάσαντο, καὶ οὕτω τὴν Κρήτην τῷ μεγάλῳ «δοῦκι παραδεδώκασι».

Ἐκ τοῦ οἴκου Καρύκη ἐσώζοντο ἀκόμη ἀπόγονοι ἐπίσημοι ἀρχομένου ΙΓ' αἰῶνος. Δημήτριος ὁ Καρύκης, ὕπατος τῶν φιλοσόφων, ἠκολούθησε τοὺς μετὰ τὴν ἄλωσην Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν Φράγκων ἐν Νικαίᾳ ἐγκατασταθέντας αὐτοκράτορας, χαϊρόμενος ἰδίᾳ τὴν εὐνοίαν τοῦ βασιλέως Ἰωάννου Γ' Βατάτζη (1222 - 1255) καὶ τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου Γερμανοῦ Β', τοῦ ἐξ Ἀνάπλου τῆς Προποντίδος (1221 - 1239).

Ἐν Νυμφαίῳ τῆς Ἰωνίας, ὅπου ἐποιεῖτο τὰς θερινὰς αὐτοῦ διατριβὰς ὁ βασιλεὺς Ἰωάννης,

Δημήτριος ὁ Καρύκης ἔλαβε μέρος εἰς τὴν ἐν προοιμίῳ διάλεξιν μετὰ τῶν τοῦ πάπα Γρηγορίου Θ' ἀποκρισариῶν, ὅτε συνεκροτήθη, ἐν ἔτει 1233 ὑπὸ Γερμανοῦ Β' καὶ ἄλλων πατριαρχῶν τῆς Ἀνατολῆς μεγάλη τοπικὴ σύνοδος, πρὸς συζήτησιν τοῦ παρὰ τοῦ πάπα προταθέντος ὅρου περὶ ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος, καὶ περὶ ἐνώσεως τῶν Ἑκκλησιῶν.

Περὶ ἄλλου ἐν Ἀθήναις βιοῦντος ἀπογόνου τοῦ οἴκου Καρύκη, ἀρχομένου τοῦ ΙΖ' αἰῶνος, μανθάνομεν ἐκ γραπτοῦ ἀφορισμοῦ καὶ ἀναθέματος, ὃν ἐξέδωκεν ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Τιμόθεος Α' μηνὶ μαΐῳ, ἔτους 1616, κατὰ τοῦ ἐν Ἀθήναις Μιχαὴλ Καρύκη, φωαθέντος ἐπὶ πλαστογραφίᾳ ἐγγράφων ἐκκλησιαστικῶν.

Ἡ ἐκκλησία τοῦ ἁγίου Γεωργίου τοῦ Καρύκη, καταστραφεῖσα ἐπὶ τῆς τελευταίας ἐπαναστάσεως κατὰ τῶν Τούρκων, ἀνεσκευάσθη ἐκ τοῦ προχείρου ἐπὶ τῆς πρώτης βασιλείας, λίαν πενιχρῶς ἀνοικοδομηθεῖσα ἔπειτα ἐκ βάθρων καὶ ἐν μεγαλειτέrais διαστάσεσι τὰς τελευταίας αὐτὰς δεκαετηρίδας, οὐδὲν ἐτήρησεν ἔχνος τοῦ παλαιοῦ ναοῦ, ἀλλ' ἐκτίσθη κατὰ τὸν νεώτατον ἐλληνοβυζαντιανὸν ῥυθμὸν, τὸν εἰσαχθέντα παρ' ἡμῖν διὰ τῆς οἰκοδομῆς τῆς ἐν Ἀθήναις μεγάλης μητροπολιτικῆς ἐκκλησίας τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.

ΤΑΣΣΟΣ ΝΕΡΟΥΤΣΟΣ.

ΑΝΑΔΕΚΤΑ

Η ΑΝΘΟΔΕΤΙΚΗ ΤΕΧΝΗ

Ἡ κυρία Λακοῦν, ἐν Δοκιμίῳ περὶ συνθέσεως ἀνθοδεσμῶν δεικνύει ἡμῖν ἐπαναληπτικῶς πόσον, προκειμένου περὶ ἀνθέων, αἱ γυναῖκες ὑπερέχουσιν ἐν τῇ τέχνῃ τοῦ γράφειν καὶ λέγειν τερπνότατα πράγματα. Ταύτην τὴν μικρὰν πραγματείαν, ποιητικὴν τέχνην ἐν τῷ εἶδει αὐτῆς, θέλομεν συνοψίσει ἐνταῦθα ἵνα θέσωμεν τὰ διδάγματα αὐτῆς ὑπὸ τὰ ὅμματα τῶν ἡμετέρων ἀναγνωστῶν. Δὲν ἔχει τις πάντοτε ἀνθοκόμον πρόχειρον, καὶ πολλοὶ ἔσονται εὐτυχεῖς ἐὰν ἔχωσιν ὁδηγίαν περὶ ὕλης, ἥτις ἔχει τὴν ὠφελιμότητα αὐτῆς καὶ ἥτις ὅπωςδήποτε ἀποτελεῖ μίαν τῶν μᾶλλον εὐχαρίστων ἡμῶν διασκέδασων.

Ἡ τέχνη τῆς ἀρμονικῆς συνθέσεως τῶν ἀνθέων ἐν ἀνθοδέσμῃ διέπεται ὑπὸ τινων νόμων βασιζομένων ἐπὶ τῶν ἀντιθέσεων τοῦ σχήματος καὶ τῶν χρωμάτων. Πανταχοῦ ὑπάρχουσιν αἱ ἀντιθέσεις, καὶ ἐν τῇ φύσει καὶ ἐν ταῖς τέχναις, οὐδέποτε δὲ ἀνὰδείκνυται καλλίον ἀντικείμενόν τι, εἰμὴ ὅταν ἀντιτίθεται πρὸς ἕτερον ὅλως διάφορον. Συνθέτοντες ἀνθοδέσμην πρέπει νὰ λαμβάνωμεν ὑπ' ὄψιν τὰ πλεονεκτήματα, τὰ ὅποια